

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 409/2016
20.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.Ч., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Д.Г., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 1 К бр. 563/11 од 01.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1278/15 од 09.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ч., адв. Д.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 1 К бр. 563/11 од 01.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1278/15 од 09.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору 1 К бр. 563/11 од 01.06.2015. године окривљени Г.Ч., оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године која ће се извршити тако што ће је окривљени издржати у просторијама у којима станује. Окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који одређује извршење кривичних санкција, а уколико исти једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да исти остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 100.372,72 динара и судски паушал у износу од 6.000,00 динара у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљеном је изречена и мера безбедности забрана

управљања моторним возилом „Ц“ категорије у трајању од шест месеци, док је оштећени ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1278/15 од 09.12.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 1 К бр. 563/11 од 01.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1278/15 од 09.12.2015. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Г.Ч., адв. Д.Г., због повреде закона на штету окривљеног, с`предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање или пак да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе. Предложио је да окривљени и његов бранилац буду позвани на седницу већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ч., адв. Д.Г., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1.ЗКП, прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог закона, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом. Бранилац окривљеног који има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети само окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Г.Ч., адв. Д.Г., као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона, без конкретног означавања о којој повреди закона се ради док из образложења захтева у коме наводи да је због погрешне оцене изведених доказа дошло и до повреде закона на штету окривљеног, да сама примена материјалног права у конкретном случају на основу изведених доказа није могла да доведе до закључка Апелационог суда да се радило о извршењу кривичног дела окривљеног Ч. и да је такав закључак суда ван сваке

разумне сумње, чиме се по оцени Врховног касационог суда указује на погрешну оцену изведених доказа и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцена доказа сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП у којој су таксативно набројани разлози због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек – захтев за заштиту законитости не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

За председника већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.